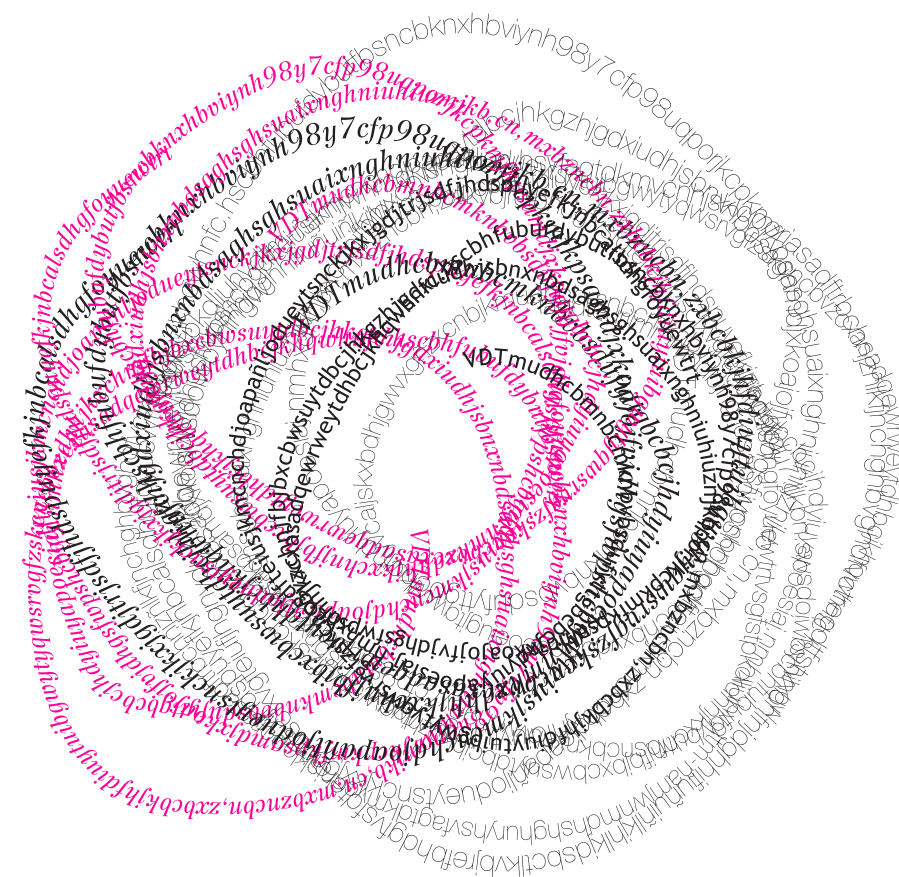

Versos de Temporada 2007

programació estable de poesia jove a Lleida

VdT⁴

www.newgrafic.com

VdT⁴

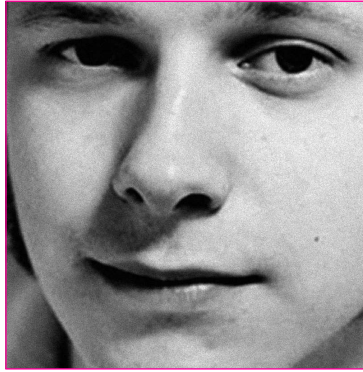
Versos de Temporada 2007 programació estable de poesia jove a Lleida

L'any 2004 l'Institut Municipal d'Acció Cultural de Lleida estrenava un programa literari dedicat a la poesia emergent de la nostra ciutat, amb el propòsit de crear un espai per als joves escriptors que els servis de plataforma per donar a conèixer la seva línia de creació poètica.

Concebut com un cicle de recitals, al llarg de les tres edicions anteriors, ha comptat amb la participació de més d'una quinzena de joves poetes vinculats a la ciutat de Lleida que han ofert lectures públiques d'una selecció personal i lliure de la seva obra. Enguany la nostra ciutat exerceix de Capital de la Cultura Catalana i tot just per això el programa VdT s'obre també a poetes de fora, amb la intenció d'oferir una mostra mínimament representativa del territori català.

Versos de temporada, al llarg de la primavera i la tardor d'aquest 2007, ens regalarà poesia d'accent divers amb la clau comú de la juvenesa dels seus creadors.

L'escenari serà, un cop més, el Cafè del Teatre de l'Escorxador a les 8 del vespre.

Josep Pedrals
22.03

Esclats hiperestèsics

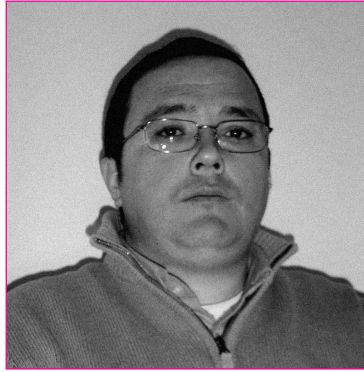
Josep Pedrals (Barcelona, 1979), poeta i recitador. Des de fa deu anys es dedica a la poesia oral. Ha treballat en l'ensenyament de poesia (per al Departament d'Ensenyament de la Generalitat i per a la Fundació La Caixa). Les seves actuacions (més de 500) l'han dut per tot Europa i fins a Sud-Amèrica. És autor dels llibres: *Els buits enutjosos* (1999), *Escola italiana* (2003), *Eclòsions* (2005, amb fotografies d'E. Andorrà), *És un poema!* (2005, dins Qui no mereix una pallissa), *El furgatori* (2006) i *En l'ai adéu!* (2006, amb il·lustracions de M. Torrent).

Actualment treballa en un espectacle de hip-hop poètic amb el músic Guillamino i en una cantata infantil amb Josep Vila Casanyas. També ha estrenat alguns textos dramàtics (*Estatajor*, *Entremès*, *Ecs!*...).

Pere Gimferrer: “El talent de Pedrals és immens per a la ironia i el pastitx.”

Jordi Llavina: “Pedrals té un sentit psicodèlic de la llengua.”

David Castillo: “Josep Pedrals és el Mozart de la poesia catalana.”

Joan Graell
12.04

Creixia a les mans l'embruix dels astres

Joan Graell i Piqué (La Seu d'Urgell, 1971). Es va donar a conèixer com a poeta ara fa deu anys amb el llibre *Un llapis com el vent* (Garsineu Edicions, 1997). D'aleshores ençà, ha publicat els volums de poesia *Memòria de les pedres* (Garsineu Edicions, 2002) i *Afrau* (March Editor, 2005). L'any 1999, amb el recull *Rastre obert*, va quedar finalista del Premi Joan Duch per a poetes joves. L'any passat va obtenir el Premi Guillem Viladot de poesia amb el recull *Creixia a les mans l'embruix dels astres*.

Jo entenc la poesia d'una manera semblant a com un artesà entén el fang. Un poema s'ha de modelar a poc a poc i s'ha de posar a coure. Per mitjà de la tècnica, el fang esdevé ceràmica. La poesia, com la ceràmica, posseeix una bellesa antiga, que no caduca mai. En cadascun dels meus versos hi ha una part de mi i una part del món; i també una devoció per la força i la bellesa que impregna cada paraula. Cada vegada que escric, jo pretenc ser un artesà.

Laia Noguera
31.05

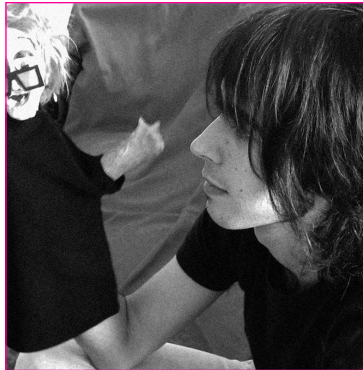
Carboncle

Laia Noguera i Clofent (veu) i Adrià Grandia (viola de roda)

Laia Noguera i Clofent (Calella, 1983). És llicenciada en Filologia Catalana per la UB. Ha publicat *L'oscultor* (premi Amadeu Oller 2002, *ex-aequo*), *Fuga evasió* (premi Recvll 2003) i la plaquette *Incendi* (Cafè Central, 2005). Ha participat a les antologies *Singulars d'un plural* (Festival de Poesia de Girona, 2004), *Joves poetes catalans* (Brosquil, 2004), *Los versos de los acróbatas* (Fronteras Movedizas, 2005) i *Bellesa ferotge* (guanyador del premi Joan Duch 2005; Fonoll, 2006), entre d'altres. Ha guanyat el premi Martí Dot 2006 amb el poemari *No et puc dir res*, que l'editorial Viena publicarà aviat.

Així compro l'entrada d'observar-me espectacle, amagar-me sota la màscara i adonar-me que vinc de lluny i l'exili és l'única llar.

Aturar-se al carrer i mesurar la llum en el tènue solc que deixo. Així tinc la certesa del silenci absolut que m'acompanya. Així s'abandona l'ofec de la llum amb la llum mateixa. Construir una bellesa que aparenti escapar-se de l'únic sentit que conec. És tenir el puny tancat i a dins una mà oberta i trobar-hi un polsim de sang que em diu hi ets i et fa mal. Encongir-se la viscera, remuntar-hi i tornar, oblidar-ho, predir-ho, perdre's, mirar, callar per no saber il·luminar el buit.

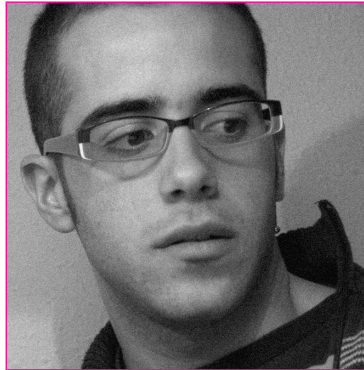
Eduard Carmona
18.10

Bouesia d'un viatge qualseboul

Eduard Carmona (Deltebre, 1982) ha participat en diversos recitals i trobades com *l'Enseuada* de Lleida del 2005, l'homenatge de les Terres de l'Ebre a Ovidi Montllor o la *Bouesia de Cambra*, a l'Horignal (Barcelona). Ha recitat a dins del tren Tarragona-Reus, el 2006 per a la Tardor Literària de Tarragona. També, dins la Setmana de Poesia de Barcelona, el 2006, als recitals *A l'abordatge!* (revista navegada) i *La Bouesia del Delta*. Ha assistit a la 1a i a la 2a Trobades de Joves Escriptors en Llengua Catalana, a Reus (2005) i a Gandia (2006), així com a la Nit de la Cultura de la Franja de Ponent, el 2006 i a una Nit de poesia, a Perpinyà, aquest any. Coorganitzador i participant a *La Bouesia del Delta*, el 2005 i el 2006. Habitualment comparteix escenari amb el músic Joan Rovira.

Pel que fa a les publicacions, ha publicat més o menys regularment articles d'opinió, poemes i contes breus a la *Revista Aixumara*, vinculada als alumnes de Filologia Catalana de la Universitat Rovira i Virgili i el poemari *De Imaginarium*, editat per l'Ajuntament de Deltebre dins el recull dels Premis Terra de Fang 2001-2002. També un parell de contes a la revista *VBalls de Lletres* de Valls i poemes a l'antologia *Bouesia 2006, Regsexcital de Bouversos*.

Perquè escric, mmm... Uf! No ho sé ni ho vull saber. No sé si me'n sortiré, d'explicar-ho tot això. Ho intento... Potser si sabés per què escric no escriuria. Diria que escric per quedar-me estones sol amb mi, per veure amb quina em sortiré -a mi mateix-, ara. Però... Escriure -o no fer-ho- propicia la trobada amb un mateix qui, de vegades, és a dalt i, d'altres, fuig de qualsevol anàlisi. Del text se'n pot fer diagnòstic... però jo no sóc metge ni en conec cap de bo. Per tant, escriure és com lliscar l'aigua d'un riu.

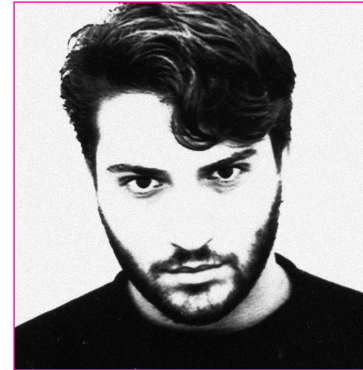
Joan Duran
29.11

Domèstica veritat

Joan Duran (Sitges, 1978) és poeta i bioquímic. Ha rebut diversos premis de poesia, d'entre els quals el Martí i Pol de 1998 per *Zoòtrop*, (Publicacions de la UAB, 1998), l'XI Premi Ramon Comas i Maduell l'any 2000, per *Kor* (Cossetània Edicions, 2001) i l'XI premi Màrius Torres per *Domèstica veritat* (Lleida, 2006). Ha publicat també el poemari *Nix* (Arola Editors, 2004), les plaquettes *Paisatge Convencional* (Papers de Terramar, 2002) i *Assaig d'Àngel* (Els ulls de Tirèsies, 2005), i el llibret d'Òpera *Bruna de Nit* (Arola Editors, 2004). Ha participat en diverses exposicions col·lectives que combinen art plàstic i poesia, i en diversos recitals, com ara en Onze Poetes a la Vaqueria (Tarragona), al Festival Barcelona Setmana de la Poesia 2002 a l'Espai Brossa (Lletres al Brossa 2005, ILC), al Bombardeig Poètic 2006 de Granollers, o al cicle Poesia als Parcs. Ha pres part, també, en recitals on es combina la paraula amb la interpretació musical (*La flor que dona error*).

“Mira que tot estava escrit i al penja-robes, el vol a punt com el sucre al cotó i al llavi i el núvol als dits perquè el carreguessis al cau que fa dreuera, com qui és pluja i borra el traç, a l'orgasme blanc del primer cel de cap poema.”

Per tot això i perquè he gosat apropiari-me d'aquest “Demane la paraula. Per a tu”, d'Estellés, intento assimilar-me en els poemes.

Francesc Gelonch
+artista convidat 20.12

Sembla ser

Francesc Gelonch (Lleida, 1974). Poeta, artista i realitzador audiovisual. Els seus treballs d'experimentació cinematogràfica s'han pogut veure a Lisboa, Hèlsinki, Londres i Novi Sat (Sèrbia), entre d'altres. Ha treballat com a director de festivals de cinema. I ha format part de diversos grups i col·lectius artístics com ara Les Agències, Pèlton, DZM. És també traductor, en versions que després habitualment incorpora als seus recitals, de poetes que van des de Lawrence Ferlinghetti a Vasko Popa, Mario Quintana, Carlos Drummond de Andrade, Egitó Golçalves, Tristan Tzara, Paul Celan, Nichita Stanescu...

(...) “A vegades potser la poesia serà senzillament la forma d'arribar en provisional a coses que no sabem on són: un cadascun, un ningú altre, un preocupant nosaltres, l'abisme a mà d'un tu confiador, el mirall de la veu mirada, la borrosament nua trepitjada passa feta a la pell de la nostra lluna particular. Sembla ser que totes les similituds de l'ésser (en l'escabexinament concret, quan no simfonia sentimental, dels cossos contra els cossos, en la massacre de l'home contra l'home), en retard, sense solfa, amb disgustos a motor. I fins i tot un interrogant amb potes de múscles fibrats, per a córrer, entendre, retindre, obtenir, mal·llegir, pensar que ara és la bona. I també el lloc autoconscient (però vestit de frase feta) per on passa el temps a través del nostre cos ferit per ecos, fantasmes i bogeries simples que se'ns han tornat propers i necessaris.”(...)